

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 115 (622)

Неділя, 23 вересня 1962 р.

Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛЬЦІ НЕ ПІДВЕДУТЬ

НАША ланка буряководів не комсомольсько-молодіжна. Працюють разом з нами молоді жінки і літні колгоспниці. Але тон в роботі все ж задаємо ми, комсомольці. Так було на сівбі, коли молоді механізатори перевиконували норми виробітку. Так було і на прориві, букетуванні буряків. Так буде і на збиранні коренів. Та й зобов'язання ланки (одержати по 300 центнерів буряків на кожному з 20 гектарів) спонукає нас працювати енергійно.

Мірлом нашої роботи є комсомольська совість. І неодмінно виходить так, що дівчата завжди попереду. Соромно було б нам, молодим, відставати. Ми цілком згодні з виступом Надії Григорівни Загладі. Кому, як не молоді наслідувати її поради, підтримати її правильні вислови щодо честі хлібороба. Адже ми стаємо на місце наших батьків.

Не перший рік возять буряки наші ш о ф е р и

Іван Черногуля, Григорій Гравовський, Григорій Пашинюк. Разом з вантажниками, теж комсомольцями, Миколою Варченком, Леонідом Криворучком, Григорієм Рокочуком, вони показують, як потрібно працювати.

Дисципліновані, чесні, завжди сумлінні, яку б роботу вони не виконували. Тому ми впевнені — хлопці не підведуть. Першістю не поступляться.

Вже почали копати корені, але точні цифри врожайності назвати поки що не можемо. І все-таки ми

впевнені — по 300 центнерів буде! Не може наша праця, праця інших колгоспників пропасти даремно. Буряки у нас хороші. А з такими комсомольцями, як Галина Баран, Ліда Кабацюра, ланкова Ліда Паламаренко можна працювати швидко, вчасно зібрати врожай. Отже, комсомольці не підведуть.

Л. ПІДДУБНЯК,
член ланки буряководів,
секретар комсомольської організації артлі «По шляху Леніна» Головинського району.

ДРУЖЕ! Сьогодні часу не гай: швидше збереш — буде вищий врожай!

В ТРЬОХ УПРАВЛІННЯХ, на трьох приймальних пунктах

НА битих шляхах, на степових дорогах області все частіше зустрічаються машини, вантажені кукурудзою, цукровими буряками, а подекуди й насінням соняшника. В останні дні помітно збільшилась кількість автомашин, що направляються на хлібоприймальні пункти з урожаєм «королеви полів».

І ось серед величезної низки автотранспорту з написами на бортах «кукурудзяна», раптом трапляються машини з щабелем і вугіллям, брикетом і глиною...

Помахом жезла автоінспектор просить зупинити машину на обочині шляху. Водій «ЗІЛа» В. Боринюк показує путівку: вантажна автомашина «ГФ-44-26» Зна-

м'янського автопарку призначена для транспортування кукурудзи, а використовується на перевезенні щабелю.

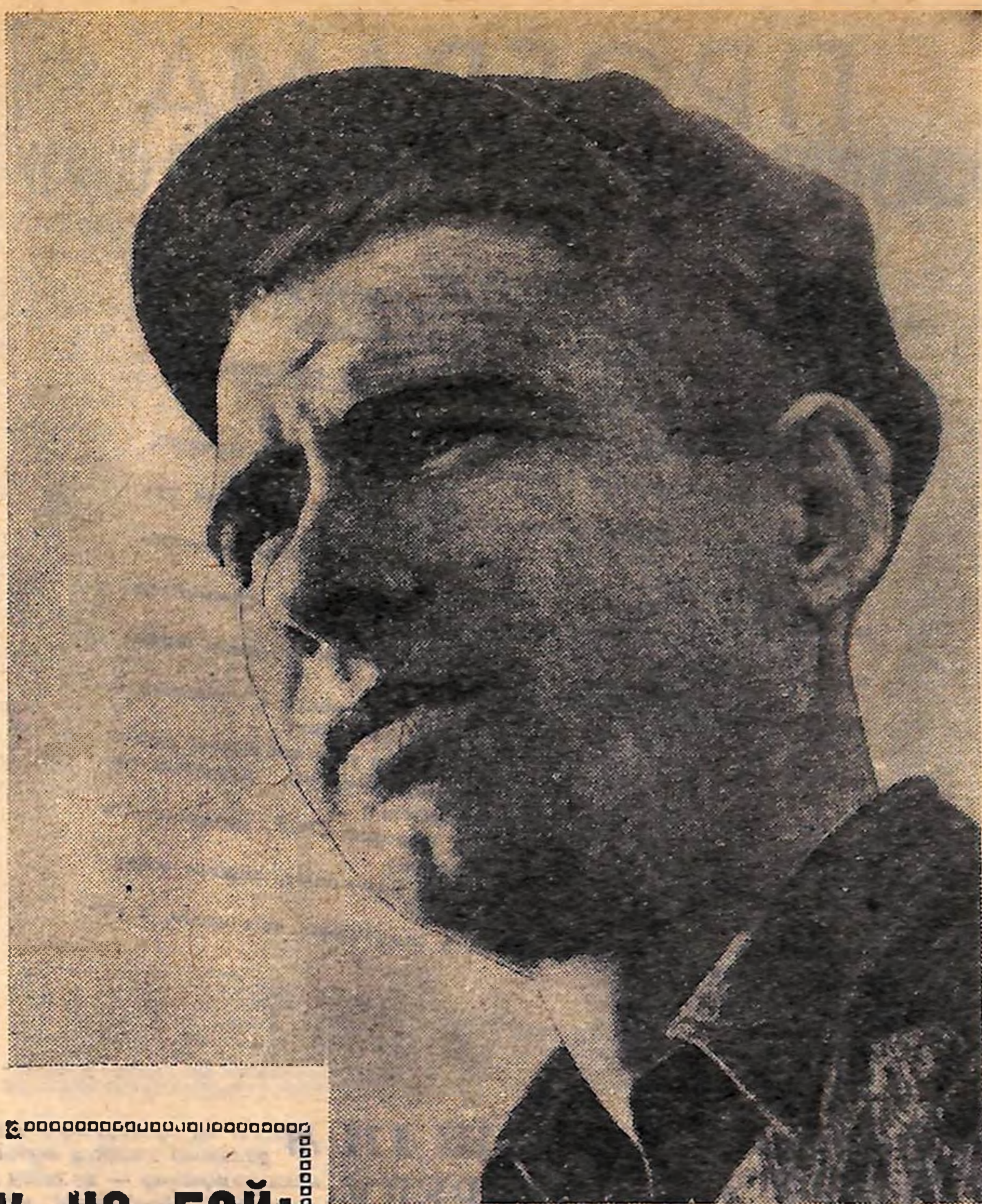
Подібні непорозуміння в Знам'янському районі не поодинокі. Тут занадто вже повільно збирають і очищають качанисту. Ось тому третина машин, виділена під кукурудзу, перевозить цукрові буряки, а ще, в гіршому випадку, виконує роботи, які зовсім не пов'язані з сільськогосподарськими.

18 вересня на хлібоприймальний пункт в Знам'янку прибуло всього-на-всього 30 автомашин. Артлі імені Шевченка та імені Жданова відправили лише по дві тонни кукурудзи, а з колгоспу «Шлях до комунізму» ні 17-го, ні 18-го вересня на хлібоприймальний пункт не надійшло жодного кілограма кукурудзи, шість машин в артлі «Шлях до комунізму» марно гаяли час.

У більшості колгоспів району транспорт вантажиться недопустимо повільно. За словами водія т. Васленка, в третій бригаді артлі «Правда» (голова т. Сатир) автомашини простояють під навантаженням по півтори години, в колгоспі «Зоря комунізму» — дві години. Якщо врахувати погану дисципліну окремих колгоспників на осінніх роботах, то закрадається сумнів, що збирання кукурудзи буде закінчено за 30—35 днів.

Сотні машин сходяться на розвилку доріг, що ведуть на хлібоприймальний пункт станції Щасливої. Але на сьогоднішні лише одиниці їх вантажені кукурудзою. В Олександрійському виробничому управлінні збирання і перевезення качанистої проводиться недопустимо повільно. Машини не закріплені за господарствами і навіть за окремими агрегатами. Якщо в одній артлі не вистачає кукурудзи, водії самоправно мандрують з

(Закінчення на 3-й стор.)

Він змагається з Героєм

МОЖЕ кому і зухвалим здався вчинок молодого комбайнера, але Володимир Юркевич вірив у себе, коли викликав на змагання Героя Соціалістичної Праці Василя Бойка.

Додавала впевненості механізаторові і думка, що тут, на лапах колгоспу імені Суворова, виборів славу Героя його нижчий суперник В. Бойко, який зараз працює в колгоспі імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району. І він, Володимир, теж не новачок — вже три роки збирає комбайном кукурудзу.

У цьому році колгосп одержав нову техніку, яку, звичайно, доручили кращим, перевіреним механізаторам. Отді-то й Володимир одержав новісінський «Херсонець», на якому має намір ставити рекорди на кукурудзяних жниввах.

Перші дні збирання кукурудзи принесли Володимирові успіх. За зміну він скошує своїм комбайном біля семи гектарів кукурудзи.

На знімку: комбайнер колгоспу імені Суворова Бобринецького району Володимир Юркевич.

Фото В. Ковпака.

ЗА ВЕЛИКІ ЗАСЛУГИ ПЕРЕД Батьківщиною

В зв'язку з шістдесятиріччям з дня народження першого секретаря ЦК КП Грузії, кандидата в члени Президії ЦК КПРС тов. Мжаванадзе В. П. Центральної Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР поздоровили його і побажали довгих років життя, добро-го здоров'я і дальшої плід-нотворної роботи на благо радянського народу, в ім'я

торжества комунізму в нашій країні.

Відзначаючи великі заслуги тов. В. П. Мжаванадзе перед Комуністичною партією і Радянською державою, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 21 вересня 1962 р. присвоїла тов. Мжаванадзе Василю Павловичу звання Героя Соціалістичної Праці з врученням йому ордена Леніна і Золотої медалі «Серп і Молот».

Що ламає мої плани

ЗАВЖДИ жаданою порою були для хлібороба жнива. Особливо ж, коли сам сів, сам обробляв плантацію.

Отож і я чекав з нетерпінням, щоб вивести свого комбайна на комсомольську ділянку кукурудзи, яку з весни засівав. Задалегідь розрахунки зробив, зобов'язання прийняв: зібрати 250 гектарів кукурудзи на зерно, щоденно скошуючи по 5 гектарів. І дуже прикро, що з першим же виходом у поле плани мої почали ламатись. Зібрав я лише три гектари, та й то, як кажуть, з ляхом навпіл. У чому ж річ?

Виділили до кожного комбайна по одній автомашині й одному трактору з причепом. Машини підбирає подрібнені стебла, трактор — качани. Відвозити качани потрібно на тік, з п'ять кілометрів. І здебільшого так виходить, що поки тракторист подолає цю відстань, у полі на нього комбайнер чекає. Іноді вивантажуємо качани на машини, а силосну масу — просто на землю. Це хоч на якийсь час скорочує прості. А три-

вають вони хвилини по тридцять-сорок. І повторюються ці вимушені перерви стільки разів, скільки ходок робить трактор — 8—9. Ой-же, порахуйте: години чотирь, а то й п'ять втрачаємо. Хіба ж це робота?

Сидиш біля машини, слухаєш, як шарудить пошерхлим листом кукурудзи, і аж сум бере. А неподалік другий комбайнер, Федір Дубайський, таким же чином «загоряє». І це у такий час гарячий...

Ми розуміємо, що у колгоспі зараз великий збір робіт, що й в інших місцях трактори потрібні.

Але ж не такий вже бідний тракторний парк у нашій третій бригаді: 13 машин, немало причепів. Потрібно б правлінню колгоспу подумати, як вивільнити для збирання кукурудзи ще декілька машин. Немає ніякої ударної ділянки, ніж збирання качанистої.

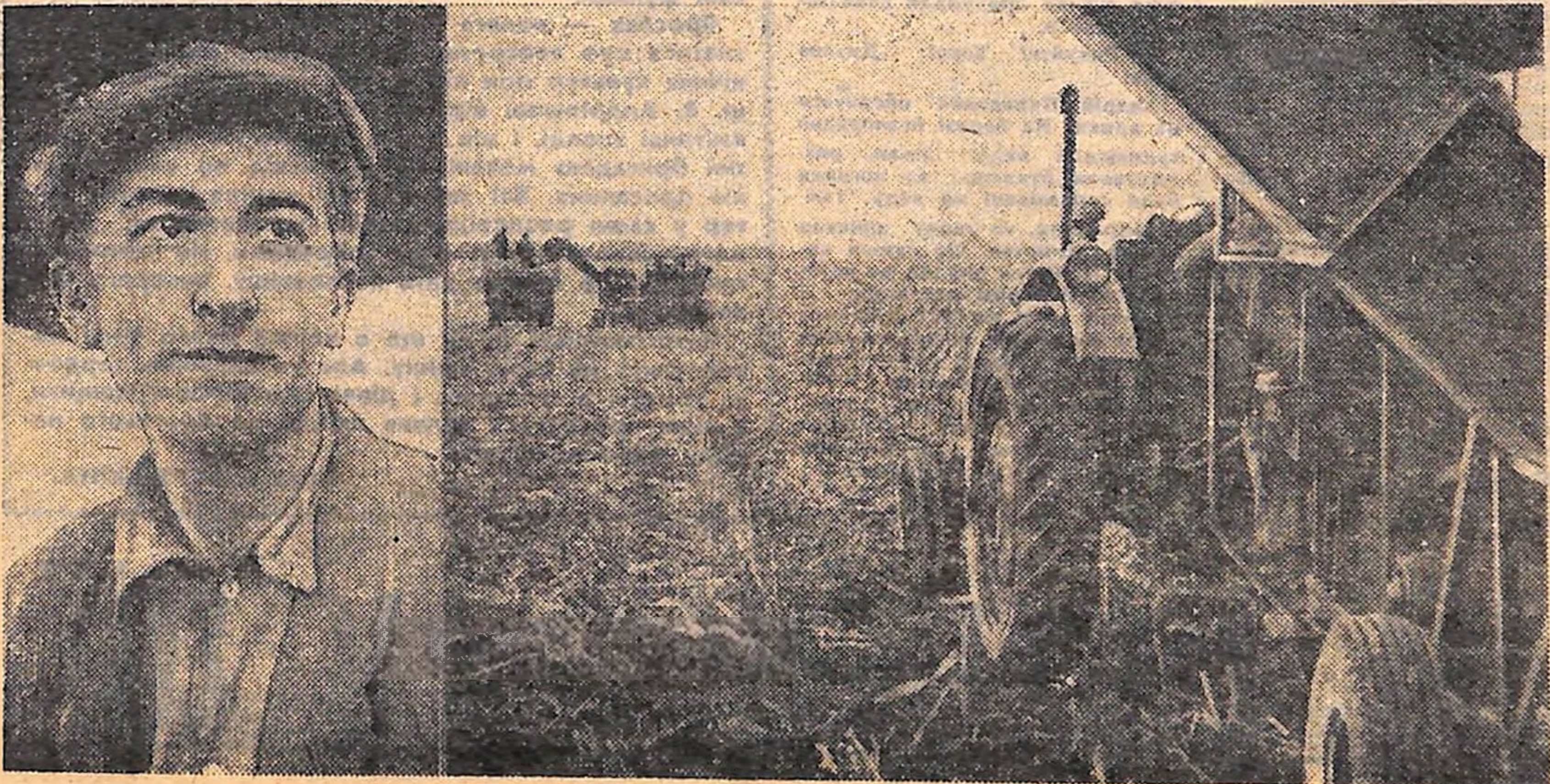
Що ж до нас, комбайнерів, то можемо сказати: ми готові попрацювати на всю потужність машин і на комсомольську совість. В минулому році за успіхи у збиранні врожаю на республіканській нараді молодих кукурудзоводів мені вручили значок «Відмінник соціалістичного змагання». Хочеться і в цьоголітніх жниввах не осоромитись, бо великі завдання стоять перед нами.

Євген КОВАЛЕНКО,
комбайнер колгоспу імені Леніна Ново-празького району.

ДОЛИНСЬКА. Комбайнер колгоспу імені Шевченка Віталій Зарубенко довів щоденний виробіток на збиранні до семи гектарів.

На знімку: збирання кукурудзи на зерно в колгоспі імені Шевченка. Ліворуч — Віталій ЗАРУБЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОГРАМА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

ПАРТІЯ ВВАЖАЄ, ЩО МОРАЛЬНИЙ КОДЕКС БУДІВНИКА КОМУНІЗМУ ВКЛЮЧАЄ ТАКІ МОРАЛЬНІ ПРИНЦИПИ:

- відданість справі комунізму, любов до соціалістичної Батьківщини, до країни соціалізму;
- сумлінна праця на благо суспільства: хто не працює, той не їсть;
- піклування кожного про збереження і умноження суспільного добра;
- висока свідомість громадського обов'язку, нетерпимість до порушень суспільних інтересів;
- колективізм і товариська взаємодопомога: кожний за всіх, всі за одного;
- гуманні відносини і взаємна повага між людьми: люди на людині — друг, товариш і брат;
- чесність і правдивість, моральна чистота, простота і скромність у громадському й особистому житті;
- взаємна повага в сім'ї, піклування про виховання дітей;
- непримиренність до несправедливості, дармоїдства, нечесності, кар'єризму, користолюбства;
- дружба і братерство всіх народів СРСР, нетерпимість до національної і расової неприязні;
- непримиренність до ворогів комунізму, справи миру і свободи народів;
- братерська солідарність з трудящими всіх країн, з усіма народами.

МЕТА ЗАВЖДИ ПОПЕРЕДУ

ДНІ, тижні, місяці минали в напруженій праці, пошуках, роздумах. Люди якось внутрішньо підтяглись, перебудувались. Вони ставали зосередженішими, уважнішими, вимогливішими до себе. День у день зростала продуктивність праці.

І ось, нарешті, мети досягнуто. Бригаді присвоєно високе звання колективу комуністичної праці. Той день був великим святом для дівчат.

Потім — знову будні. Але як жити і працювати далі? Якщо звання присвоєно, то не почувати ж себе на недосяжній висоті, перетворитися у пасивного спостерігача навколишнього життя.

— То був лише полустанок, — розповідає бригадир Поліна Чернова, — на якому ми взяли ще більший розгін. Хіба ми могли зупинитись? Морального права на це не мали. Ленін, більшовики ніколи не вдовольнялись досягнутим. То хіба ж це могли зробити ми, продовжувачі їх справи, будівники комунізму? Безумовно, ні!

Тонкі і надзвичайно складні операції складальників. Тут потрібні спритність, великий досвід. Вони є. До дізелят бригади, звичайно, вміння приходило з часом. А зараз вправності рук складальників, їх точному оку може позаздрити кожен. Всі п'ять операцій: вилід трансформатора, збирання каркасу, первинна і вторинна намотки, складання трансформатора, обтиск його обіймою — тісно пов'язані між собою. Підсумок роботи за день залежить від продуктивності кожної зокрема.

— Про це ми завжди пам'ятаємо, — говорить Валентина Курілова, — Тому стараємося освоїти всі операції, щоб в разі потреби робітниця могла підміняти іншу, чи просто допомогти.

Ось хоч би і вчорашній день. Раптово перегорів тигель. Первинну намотку робити ніяк. Чекають поки відремонтують тигель? Час же йде. І Міла Стівба відразу перейшла на заготовку виводів.

Чіткий розподіл обов'язків, знання кожним членом бригади кількох операцій і забезпечують успіх. Виробничі завдання з місяця в місяць перевищуються. Ось лише в серпні бригада склала на три тисячі трансформаторів більше, ніж передбачалося планом. Чи не найпершими на заводі дівчата відгукнулись на заклик москвичів — випускати продукцію лише відмінної якості.

Дівчата бригади — ошадливі господарі. Завдяки їх старанням, зекономлено чимало олова, шнура, клею.

Важкувато робилась вторинна намотка. Невеличкий верстат приводився в рух руками.

— Бувало, — згадує Надя Шульцева, — прийдеш додому і рук не чуєш. Вирішила сама подумати, як удосконалити свій верстат. Не чекати ж, поки хтось прийде, допоможе.

Уважно вивчила обидві операції намотки. Раніше шпіндель стояв на шарикопідшипниках. Надя пропонує замінити їх двома шестернями. Так з'явився у пластмасовому цеху мініатюрний прес, який збільшив продуктивність у 3,5 рази.

Працювати і жити по-комуністичному — це значить не тільки підвищувати свої знання, свій ідейно-політичний, загальноосвітній і культурний рівень. Дівчата з бригади Поліни Чернової шороку очолюють відвідують гуртки комсомольської політосвіти. Більшість з них закінчили десятирічки. Комсомолка Віра Потапенко вчиться у восьмому класі школи робітничої молоді.

Увечері дівчат часто можна бачити разом у заводському клубі. Комсомолка Женья Торчакова ось уже п'ять років відвідує танцювальний гурток. Алла Стрельникова і Гая Пугаченко переважають віддають хороवому. Відмінною працюю, широкі дружбаю, дзвінкою піснєю прославляють невтомні трудівниці нашу Вітчизну. Ідуть вони від успіху до успіху, від рубежу до рубежу. Бо мета завжди попереду.

Н. ШУРАПОВА,
Кіровоградський завод «Динамо».

ЖИТИ ЗА ПРИНЦИПАМИ

морального кодексу будівника комунізму — це один з пунктів у зобов'язанні членів бригади комуністичної праці імені ХХІІ з'їзду КПРС, яку очолює молодий комуніст Володимир Бубелло.

Всі члени членів цього колективу живуть за законами майбутнього. Сумлінно працюють. Вчиться Володимир Бубелло — в машинобудівному технікумі, Анатолій Черничанський — в політехнічному інституті, Іван Бубелло — на курсах технічного навчання. Всі займаються стрільцким спортом, вже й розрядники є серед них. І, звичайно, всі вони активісти в громадському житті, зразкові люди в побуті.

Хлопці з бригади В. Бубелло — це люди комуністичного завтра, люди, які ввібрали в собі кращі риси наших сучасників.

Шестеро їх тільки в одному колективі... А таких комсомольсько-молодіжних бригад на Кіровоградському агрегатному заводі 17. Кожна з них набагато більша, ніж колектив В. Бубелло. Це й бригади Михайла Береста з другого механо-складального цеху, Анатолія Донченка з першого механо-складального... Це, нарешті, пресувально-заготов-

чий цех комуністичної праці, де секретарем комсомольської організації Петро Ракулєнко.

На заводі 370 комсомольців та молодих робітників працюють за планами особистого вкладу в будівництво комунізму. Вони теж взяли на озброєння моральний кодекс будівника комунізму. Отже, не одиниці робітників, а сотні юнаків і дівчат лише одного заводу за вірсьє свого життя взяли принципи кодексу висо-

кої моралі, гармонійно поєднують духовне багатство, моральну чистоту і фізичну досконалість.

Велику роботу по пропаганді морального кодексу проводить комітет комсомолу заводу. Цьому підпорядкована вся масова-політична та виховна робота. Комсомольські пропагандисти, агітатори в бригадах, змінах, лектори в цехах розповідають про колективи, що живуть за законами май-

бутнього. Про це часто за-

ходить мова також на комсомольських зборах. В заводському Будинку культури імені Калініна прочитано цикл лекцій про моральне обличчя молодого будівника комунізму лекторами Товариства для поширення політичних та наукових знань.

Принципи кодексу високої моралі стають нормою поведінки комсомольців і молоді заводу.

В. ЧАБАНЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

ЦИФРИ І ТАКТИ

* В цьому році по комсомольських путівках на ударні будови вийшло: на «Іртішгесбуд» — 100, на спорудження Криворізької доменної печі — 16, на металургійний комбінат ім. Ілліча в м. Жданові — 35, на електрифікацію ділянки залізниць П'ятихатки — Знам'янка — 12, на будівництво Долинського цукрозаводу — 268, на будівництво Новоукраїнського цукрозаводу — 108 юнаків і дівчат області.

* Понад 600 механізаторів Кіровоградщини витримали влітку цього року на збирання цілісного врожаю.

* Зараз в області трудяться 210 комсомольсько-молодіжних бригад і 1080 ударників комуністичної праці. За почесне звання змагається 461 колектив і 4027 виробничників. Всього в області комуністичним рухом охоплено 25813 юнаків і дівчат.

ЗА ЗАКОНАМИ МАЙБУТНЬОГО

Вчитель Старосотської школи Андрій Панасович Стусь тільки-но закінчив купання. Несподівано з протилежного берега ставка пролунали схвильовані голоси.

— Рятуйте! Томе! Дитина тоне!

Андрій Панасович обернувся на крики. На березі безпорадно тупцювали якісь люди, розмахували руками. Їх погляди були спрямовані на воду. Там то виринула, то знову зникла голова дівчинки. Не гаючи часу, А. П. Стусь поплив до потопачої. Невдовзі він виліз її на берег. Але що це? Дівчинка не подає ознак життя. Андрій Панасович кинувся робити врятованій штучне дихання. Незабаром вона відкривила очі, глибоко дихнула. Життя дівчинки (нею виявилась десятирічна Ліда Рудь) було врятоване.

Олександрівський район.

МУЖНІСТЬ

Вони зустрілись вперше. Вожак колективу комуністичної праці з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Віктор Андріяш і посланці брательної Чехословаччини — механізатор комплексно-механізованої бригади Ярослав Жачек та голова Братіславського райкому Чехословацької Спілки Молоді Вацлав Кучера. І відразу ж знайшли спільну мову українців і чехів. Вони добре розуміють один одного. Перекладач Ігор Гвоздьов [другий зліва] так заслухався розмовою Ярослава Жачека [крайній зліва] з Віктором Андріяшем [третій зліва], що й забув про свої функції.

Ярослав — колега Віктора. Він хоче побільше дізнатися про «секрети» вирощування зернових, технічних культур при найменших затратах ручної праці. В. Андріяшев відразу сподобались допитливі, кмітливі хлопці, і він охоче розповідає їм про набуті бригадою механізаторів досвід по вирощуванню просапних. Всі знання, все вміння вкладає Віктор у свою розповідь, щоб чехословацькі друзі могли користатися його порадами. На кожне питання Віктор прагне дати найповнішу, вичерпну відповідь.

Чехословацькі друзі ще в червні цього року повернулися на батьківщину. Але не забулись сердечні зустрічі з юнаками і дівчатами Кіровоградщини, в яких проявилась велика любов до брательного народу Чехословаччини.

Фото Г. ВЕРУШКИНА.

МОРАЛЬНИЙ КОДЕКС — У ДІЇ

